

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; П'ЯТЬ ЦЕНТИВ За кордоном.

Тел. „Свобода“: BErgen 4-0867 — 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОВІД АМЕРИКИ ПРИСЯГАВ СТАЛІНОВІ

Нью Йорк, 23 березня. — Луїс Буденц, колишній редактор комуністичного щоденника „Дейлі Воркер“, складає свідчення як перший свідок у процесі проти 11 комуністичних провідників, обвинувачених перед федеральним судом за навчання, як виконувати насильно уряд Злучених Держав. Зізнання тривало увесь день і його раз-у-раз переривали охоронці, щоб виключити його свідчення. Коли прокуратор покликав Буденца, він заявив, що як редактор комуністичного щоденника від 1935 до 1945 року він мусів повинуватися наказам, основаним на резолюції Комуністичного Інтернаціоналу, ухваленій в Москві в 1935 р. Цю резолюцію, опрацьовану в окрему книжечку, пред'явив прокуратор Джан Ф. Кс. Мендотгі присяжним суддям, а Буденц признав, що вона правдива. Її привезли американські делегати на московську конференцію, у якій крім них брали участь делегати 64 країн. У президії конференції сиділи тоді американські делегати Ірл Бавдер і Вільям З. Фостер, теперішній голова Комуністичної партії, якого звільнено від призначення в суді з причин ліквого здоров'я. Про зміст цієї резолюції комуністичні делегати говорили свідком підсудний Джейкоб Стечел, який разом з теперішнім генеральним секретарем Юджіном Деннісом теж давав безпосередньо свідкові, як тодішньому редактору накази, як редагувати комуністичну газету в послугі для Сталіна. Крім Стечела Буденц признав ще підсудних Ірвінга Поташа і Гілберта Гріна та Карла Винтера, як учасників московського конгресу. Вони самі йому розказували, що там діялося і як всі вони обстоювали необхідність послуху для Сталіна. „Стечел, звернув мені увагу, що резолюція, ухвалена на Сьомому Конгресі Комуністичного Інтернаціоналу в Москві, висловлювала лояльність до Сталіна, як до провідника світового комуністичного руху“ — заявив Буденц. За пильним прокуратора Буденц мав складати свідчення в суді два дні, але з огляду на безупинні переривання охоронці, переслухання його забере нотири або й більше днів. — Кажуть, що Ірл Бавдер мав бути свідком підсудних, хоч перед тим появилися голоси, що він стане на боці прокуратора.

Успіхи поїздки пані Павликовської по Канаді.

З нагоди приїзду Ірени Павликовської до Канади, помістили тамашні часописи цілу низку статей та інформацій про її місію й про положення українського народу в Україні. „Виніпег Фрі Прес“ з 18 лютого помістила світлинку пані Павликовської, згадуючи, що вона перебуває в тому місті в пані Е. Ситник, голови Українського Канадського Жіночого Комітету. Та сама газета у виданні з 18 березня помістила її світлинку в товаристві сенаторки Олени Кислевської, коли вона приїхала з Оттави з розмови з сенаторкою. В тому числі ширше згадана діяльність сенаторки і самої пані Павликовської. На іншому місці тієї ж газети описане віче в Шлейгаві, у Виніпегу, з неділі 17 березня, на якому пані Павликовська була головною референткою в справі допомоги українським імгрантам на скитальщині.

Сенат прийняв БІЛ ПРО КОНТРОЛЬ КОМІРНОГО.

Вашингтон. — Сенат ухвалив 68 голосами проти 10 законопроект про контроль комерційного на протяз часу 12—15 місяців з різними застереженнями, подібними до тих, які ухвалила палата репрезентантів. Теперішня контрола вгаєас з днем 31 березня. Щоб узгодити редакції законопроектів обох палат, зійдуться їхні представники на конференцію ще в час.

ПОНУКАЮТЬ СВОЯКІВ МИХАЙЛА НАГНІБІДИ З НЬО ЙОРКУ.

Ньюйорська поліція звернулася до редакції „Свободи“ з запитом, щоб допомогти їй знайти знайомих і спадкоємців Михайла Нагнібіди, який помер в домі під ч. 224 Іст 21 вулиця, а його тіло лежить в тупарній шпиталю Белвію. Зголошення приймас Бюро Загублених Осіб („Мисинг Персоне Бюро“).

КОСЕНКІНА ПРО ПОЛОЖЕННЯ ЖІНОК У СОВСТАХ.

Філадельфія. — Оксана Косенкіна, яка врятувалася втечею з візиту російського ньюйорського консулату перед насильним вивезенням її до Соевтів у серпні минулого року, промовляла на третім форумі щоденника „Ди Філадельфія Івнинг Болетін“ про положення жінок в Совстах. Вона ствердила, що в Совстах мільйони людей живе наче звір'я, а советська жінка старіється і вмирає передчасно. „Тільки жінки й суджені комуністичної аристократії не живуть життям невільниць“, заявила Косенкіна при допомозі перекладачки, Люби Терпак.

РІЧНІ ЗБОРИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ

Після вислухання і обговорення звіту головного касієра, Романа Слободяна, та після одноголосного ухвалення заяви довіря всім членам Головного Екзекутивного Комітету, Головний Уряд УНСоюзу в другому дні наради вислухав ще звітів Головної Контрольної Комісії і головного редактора „Свободи“ та перевів над ними дискусію, ухвалюючи їм одноголосно заяву довіря. Збори, як і в попередньому дні, проводили на череміну головний передсідник, Микола Мурашко, та заступники голов. передсідника: Григорій Герман і п-ні Марія Малевич.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

Звіт Головної Контрольної Комісії здавав її довірений голова, Дмитро Капігула. На початку свого звіту він заявив, що Контрольна Комісія перевірила все діловодство з майно Союзу та ствердила, що все є в найкращому порядку і стані. В далішому звіті Контрольної Комісії складався з двох головних частин: звіту про рух членів та звіту про майно Союзу. Контроль ствердила, що майно Союзу збільшилося в звітному році на 751,667.26 доларів та що з кінцем 1948-го року було ще 10,368.17 дол. залеглих вкладів від членів Союзу. Комісія з вдолівлям підкреслила, що смертність між членством в дорослому і молодечому департаментах Союзу бу в звітному році найнижча за останні роки, бо виносилася тільки 58% на 100 сподіваних. Стверджено, що в минулому році УНСоюз змінив обрахунок оцінки членських грамот на 3.5% на 3% і тому сама оцінка грамот зменшилася на 127.7%. При цьому Контроль пояснила, що при обчисленні оцінки грамот взято за підставу не сподівані 3.5 але 3% тому, бо в останніх роках Союз не міг дістати від своїх інвестицій більше ніж 3%, а в минулому році зарібок виносив тільки 2.90%.

Дискусія над звітом Головної Контрольної Комісії.

В дискусії над звітом Головної Контрольної Комісії забили голос: п-ні Марія Малевич, Дмитро Шмагала, Петро Кучма, Володимир Дідик, Микола Давискиба, Степан Слободя, п-ні Олена Штогрин, Іван Коколюський, Тарас Шпінкула та Павло Дуда. Насамперед внясно питання, що відділи, які з кінцем 1948 року не були вирішили своїх вкладок, вже зробили це в перших місяцях цього року. На запит, чи можна буде дістати заморожені ще з часів депресії гроші з банку, Контроль ствердила, що вже одержано з них 72.5%, а 27.5%, що виносить суму около 3,000 дол., ще залишаються до сколектовання. Докіщо, що не можна б з точністю сказати чи їх тепер дістануться. Видяно запити в справі звороту стипендій та позичок до народного фонду, чи інвести-

Дмитро Капігула, гол. контрольор У.Н.С.

Іван В. Іванчук, гол. контрольор У.Н.С.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ“ Д-РА ЛУКИ МИШУГА

В другому дні наради річних зборів Головного Уряду Українського Народного Союзу та після звітів Головного Екзекутивного Комітету і Головної Контрольної Комісії і після дискусії над ним, склав своє річне звітання головний редактор „Свободи“, д-р Лука Мишуга.

Редакція газети — говорив він — це чи не єдина в світі інституція, яка властиво не має потреби здавати звіту. П-р звіт — це сама газета. Перегляньте її сторінки і там знайдете відповідь на запити не тільки щодо самої роботи Редакції, але там побачите і саму Редакцію, її думку і її душу. Проте, він вважає за відповідь звернути окрему увагу бодай на деякі головніші настанови, що правили за цілі в роботі Редакції „Свободи“, та були її базою.

Точні, правдиві та об'єктивні інформації — перше завдання.

Одним з перших і найголовніших завдань щоденника є здобувати і передавати читачам точні, правдиві та об'єктивні інформації про всі події дня в широкому світі. Це по своїм силам і можливості намагалася робити Редакція „Свободи“, реєструючи кожного дня події відповідно до їх важливості, та реєструючи їх готично і об'єктивно, без огляду на своє власне становище до них. При цьому, Редакція тбала, аби вістки походили з достовірного джерела. Свобод-

Іван В. Іванчук, гол. контрольор У.Н.С.

У. Н. СОЮЗ ПЕРЕБЕРЕ ІНІЦІАТИВУ В ОРГАНІЗАЦІЇ ОСВІТНІХ КУРСІВ

Головний Уряд Українського Народного Союзу в третьому дні своїх річних зборів та у висліді основних нарад над завданнями УНСоюзу тепер і на майбутнє вирішив, між іншим, перебрати ініціативу в організації Вищих Освітніх Курсів в Злучених Державах. Екзекутивному Комітету дооручено перевірити всі можливості та опрацювати відповідний план. Подорожні дискусії та рішення в цій справі будуть подані в завітнішому числі „Свободи“.

„ВОРОГИ ЛЮДСТВА“

Відомий комуністичний брехун і пашквілієт, Алберт Е. Кан, тепер вже пошив у „вороги людства“ не тільки редактора „Свободи“, але й директорів Джеренал Електрик, Джеренал Моторе, Стандард Ойл Компані з Нью Джерзі та цілий ряд інших. Зі своєю „прокламацією“ він виступив в Буркширському Музеї в Пітсфілді, Масс.

Першество українських вісток.

Ясно, що в передаванні інформації Редакція „Свободи“ приділяла окрему увагу повідомленням та інформаціям з всіх ділянок українського життя та українських змагань. В цьому напружалося на окремі труднощі, бо тих вісток доводилося шукати і їх здобувати і це робило великим вкладом енергії і труда та й не без вкладу гроша. Зате, Редакція має всі підстави твердити, що власне „Свобода“ стала головним джерелом тих українських вісток і не тільки

Точні, правдиві та об'єктивні інформації — перше завдання.

Володимир Прилук, гол. контрольор У.Н.С.

Степан Куропан, гол. контрольор У.Н.С.

МОСКВА ПРО АТЛАНТИСЬКИЙ „ВОЄННИЙ ПАКТ“ ПРОТИ СОВЕТІВ

Москва, 24 березня. — Значення проєктованого Північно-Атлантійського договору, що має бути підписаний Америкою, Канадою та західно-європейськими країнами у Вашингтоні в першому тижні квітня, позначаються не тільки виявами глибокого вдолівля та довіря на Заході, але й панікою в Москві. Проголошений недавно текст договору, рівночасно зі заповненнями західних державних мужів, не залишає жадного сумніву, що договір матиме виключно оборонне значення та виключно мирові цілі, бо об'єднанням величезної військової сили та господарських ресурсів буде найкращою гарантією, щоб агресорів відстрашити від нападу і тим самим зберегти мир. Атлантійський пакт є дуже небезпечний, але тільки для тих, що мають агресивні цілі. Москва і більшовики залишилися сьогодні ще єдиним можливим напасником та порушником світового миру і тому нічого дивного, що оборонний Атлантійський пакт викликав там справжню паніку. Одним з чергових доказів цього може послужити стаття Лавренєва в останньому виданні „Літературної Газети“. Атлантійський пакт там називається „ворогом миру“ проти Советського Союзу та „новим санітарним кордоном“ проти нього. Газета накидається обвинуваченнями на президента Трумана, мовляв, він не додержав своїх передвиборчих обіцянок, бо відмовився їхати до Сталіна до Москви, натомість пропонував Сталінові, щоб той приїхав до Вашингтону, якщо він справді бажає причинитися до полагождення суперечностей особистими нарадами з керівником американської політики. За те більшовицька газета не признає президента Трумана керівником американської політики й твердить, що тими „справжніми“ американськими лідерами є ті, що тепер братимуть участь в організованій п'ятою колоною „культурній і науковій конференції для світового миру“ в Нью Йорку.

МОЖЛИВІСТЬ ГОСПОДАРСЬКОГО ПОШИРЕННЯ ЗАХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.

Віосель, Бельгія, 24 березня. — Тут в авторитетних колах повідомляють про заходи в справі поширення господарського союзу країн Бенело тек на Францію і Німеччину. Цим вносяться теж рішення Бельгії, Голандії і Люксембургу про відновлення остаточного підписання їхнього господарського союзу ще на пів року, щоб мати час продискутувати можливість та форми приступлення до цього союзу теж Франції і західної Німеччини.

ДАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ПОЧАВ ДЕБАТИ НАД АТЛАНТИСЬКИМ ПАКТОМ.

Копенгаген, 24 березня. — Данський парламент почав вчора дво-денні дебати над урядовою пропозицією в справі приступлення цієї країни до проєктованого Атлантійського пакту. Представники всіх більших партій висловились в користь цієї пропозиції, стверджуючи, що того вимагає теперішнє положення в світі та інтереси Данії.

В ПРАЗІ СУДИТИМУТЬ Д-РА ПАПАНЕКА

Прага, 24 березня. — Чеська преса повідомляє, що в короткому часі тут відбудеться судово розправа „за зраду“ проти д-ра Папанека та 16 інших чеських політиків, що відмовили послуху теперішньому більшовицькому уряді. Всіх судитимуть позаочно.

ПРИМУСОВА КОЛЕКТИВІЗАЦІЯ В УГОРЩИНІ.

Будапешт, 24 березня. — У відповідь на спонтанний спротив мадарського населення проти колективізації мадарського сільського господарства на советський лад, уряд проголосив — теж на советський лад — нові постанови, на підставі яких засуджуватиметься на кару до 10 років тюрми всіх тих, які будуть протидіяти „добровільній колективізації“.

СТАЛІН ПРИЙНЯВ ЧОЛОВІТНО АЛБАНСЬКОГО САТРАПТА.

Лондон, 24 березня. — Московська радіовислїлка повідомила, що Сталін прийняв вчора на аудієнції очолювану премієром Гокша альбанську делегацію. Поїздка і перебування цієї делегації в Москві мають різкий проти-югославський характер.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103
of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Ha рік	\$7.00	One year	\$7.00
Ha рік року	\$3.75	Six months	\$3.75
Ha три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і Законом:			
Ha рік	\$10.00	One year	\$10.00
Ha рік року	\$5.25	Six months	\$5.25
Ha три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською Частинкою):			
Ha рік	\$2.50	One year	\$2.50
Ha рік року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МЕШКАЛЬНА КРИЗА І — ДЕМОКРАТІЯ

Неофіційний дорадник „двох президентів", Б. М. Барук, що його звичайно називають „старшим державним мужем", заявив, що уряд президента Трумана є сьогодні більш важким ніж уряди таких президентів, як Вашингтон та Лінколн. У його руках є нині рішення справи війни чи миру, казав Барук. Так воно дійсно є, бо Америка стала величезною потугою і перебрала провід у боротьбі демократичного світу з більшовизмом та советською агресією. Вже це одно вимагає великого напруження ума, великої праці. Але Труман є ще президентом Злучених Держав і мусить як такий дбати про певні домашні справи, хоч вони виглядають на перше око дрібні й малі. Але чи така справа, як мешкальна, є малою для мільйонів американців, що взагалі не можуть знайти відповідного мешкання, чи живуть по задухах брудних дільниць великих міст, які є зародками хвороб та злочинів, зокрема молодечих злочинів? На це суспільне лихо звернув тепер президент Труман увагу та підійшов до проблеми по своєму звичаю відважно, відаривши в те болісне місце, в яке вже давно треба було відарити.

Президент Труман виходить з розумного заложення, що гарні демократичні клічі не є для пропаганди, а для здійснення. Демократія вимагає, щоб її принципи здійснювалися кожного дня і всюди, в кожній громаді. Промовляючи до мейорів міст, він підкреслює, що сам він добре розуміє завдання і клопіт тих, що виходять з вибору, бо й він до тих належить. Тим самим він розуміє добре боротьбу городських управ з мешкальною кризою. До того мейори деяких міст мають до діла з населенням, яке є нині числом більше від населення цілої Америки в часі Вашингтона. Американські міста, говорив президент, мусять стати чистими, здоровими, гарними, так, щоб кожному мешканцеві було в них приємно жити і працювати. Як кожному, так теж і тим, що мало заробляють і мають таке саме право здорово й чисто та приємно мешкати, як і багаті.

Велику акцію перебудови цілих дільниць по містах, як і акцію розбудови міст, не дається перевести без федерального законодавства і федеральної допомоги. Та і те було б цілком невідстачальним, коли б не прийшла приватна ініціатива. Згадуючи за це, президент Труман відарив сильно по лабіатах, що сидять у Вашингтоні й не допускають до такої акції в конгресі, обороняючи інтереси спекулянтів реальністю, землею та будинками. Вони теж найбільше поборюють контролю чинців, вони є проти програм будови нових домів з низьким чиншом.

Президент Труман запевнив, що обов'язково треба зарадити мешкальній кризі та що він сам пропонує конгресові певні проекти в цій справі, яка мусить бути вирішена і полагоджена в інтересі Вашингтонського уряду та урядів поодиноких штатів, а зокрема в інтересі американського життя як цілості. Мешкальна криза, казав президент, є визовом, киненим американській демократії й американській владі. Ми мусимо тепер доказати і на цій полі, як демократія здійснює свої гарні клічі у практичному житті.

Можна бути тільки вдячним президентові Труманові, що він видивнух оту пекучу справу та вказав на справжніх винників, на тих спекулянтів, що хочуть далі багатіти коштом людського здоров'я і суспільної моралі.

Здійснюють Доктрину Монро

Республіки Латинської Америки: Аргентина, Колумбія, Коста Ріка, Куба, Еквадор, Ель Сальвадор, Гватемала, Гаїті, Гондурас, Мексика, Панама, Парагвай і Перу вислали своїх делегатів на конференцію до столиці Куби, міста Гавани, щоб простудувати справу ліквідації права європейських держав до своїх колоній у Західній півкулі. Найбільше зацікавлена в тому є республіка Венесуела, на якій географічній території лежать такі європейські колонії: Бритійська Гвіяна, Голандська Гвіяна (Суринам) і Французька Гвіяна. Однак Венесуела не вислала своїх делегатів тому, що республіка Куба не признає її нового уряду. Гватемала й Мексика зголосили свої претенсії до Бритійського Гондурасу в Середній Америці, а Аргентина має претенсії до Фолклендських островів на Південній Льодовій морю.

Як переходили згадані й інші колонії під зверхність європейських держав, це може бути інтересною історичною студією. Тепер ідеться про практичну справу, а саме, як позбутися європейських держав: Франції, Англії й Голандії з території й вод Південної й Середньої Америки.

Відкриваючи конференцію тринадцяти держав Латинської Америки, міністер закордонних справ Куби, Карлос Гевія, заявив, що згідно з демократичними принципами і треба позбутися тепер теж і з Американської півкулі європейських держав, коли їх уже позбуваються азійські й африканські території, основувши свої власні незалежні держави. Це нагадує теперішньому поколінню загальному знаму заводу, проголошену північно-американським президентом Джеймсом Монро дня 2 грудня 1823 р., в якій він тоді сказав між інш:

„В дискусії, яка тепер виринула... прийшла тепер властива нагода підняти, як засаду, права й інтереси, які стосують Злучених Держав, а саме: що американський континент, на підставі вільного й незалежного стану, який вони досягнули і втримують, не є вже предметом майбутньої колонізації для якої небудь європейської держави".

Ця заява, звана Доктриною Монро, хоч була загальною прийнята, однак в практиці її не можна було виконати, бо ще в другій половині минулого століття йшла між європейськими державами війна різних посіслостей і колоній в Америці. Треба було аж 125 років, щоб самі інтересовані суцільні країни впилися за сповнення Доктрини Монро для свого власного добра.

Конференція в Гавані, скликана Американською Комісією Підвладних Територій, яку

складено на Пан-Американській Конференції в Боготі, у Колумбії, в серпні 1948 р. Вона має на цілі наперед простудувати справу колоній і піддати її офіслю до вирішення міністрам закордонних справ інтересованих країн.

У колоніях, з яких американські республіки хочуть позбутися колишніх європейських навізників, живе коло 3,000,000 населення. Це само

Хвороба недержавности

(Голос в дискусії).

В дотеперішній дискусії, дуже цікавій, я заперечив, що автори-придіпнянці беруть сторону п. Керші, а автори-галічанці борються п. Кокольського. Така дискусія, не то не починається до выяснення спірних пунктів, а радше їх загострює. Тому я (галічанин!) не думаю ставати по цій, чи по тій стороні, бо моя думка така, що обі сторони роблять помилки, а ці знов є хворобливим наслідком нашої недержавности. Галічани падають в бруд „літературщини" і готові знищити кожного українця, що не вміє говорити по-українськи, а наддніпрянці попадали на небезпечну дорогу інтернаціоналізму. По-старося коротко висловлюю свою думку.

Що мова не є децидуючим чинником у творенні націй-держав, на це є безліч прикладів. Перший хочби — Північно-Американська Революція. Це, що американці англійського походження говорили такою самою мовою як в Англії, зовсім не перешкодило їм в ім'я своїх інтересів економічних, культурних та інших бити своїх земляків з Європи і відірватися від материка. Це саме з цілою південною Америкою. Всі ці південні американці — це еспанці по крові і мові, але були вони європейськими еспанцями. Це саме на наших очах твориться в Росії, де донські козаки і сибірські, хоч говорять російською мовою — творять окремі національні групи і змагають до незалежності. Зацікавленням в таких справах можуть поручити прочитати ці розділи „Листів" Липинського, де він говорить про теорію будови держав. Варто ще звернути увагу, що багато українських діячів носили імена російські: Драгоманов, Костомарів, Донцов, Петров, Русов, а проте вони були чи не українцями. Ірландці цілком забули свою рідну мову, ще й нині говорять по англійськи і не мають великої охоти вчитися і відновити свою давню мову, бо англійська практичніша. Та це їм не перешкодило бити англійців. Однак я не заперечую ваги мови.

може становити труднощі при вирішуванні, хто має бути власником територій. Крім того підносять різноманітні претенсії держави, які навіть не є сусідами тих колоній. Це вказує, що подкуди легше було європейцям опанувати ці території, ніж їх тепер передати країнам, які підносять до них свої претенсії, хоч би європейські держави мали навіть добру волю. А серед спірних претенсій підстає мас найбільшій підставі даліше затримати свою дотеперішню власність.

Уваги п. Кокольського щодо пошани мови, мають чимало слушности.

П. Керша робить іншу помилку. Йому здається, що всі, що є проти комунізму, повинні бути нашими приятелями. Я вірю, що, як він каже, українці антикомуністично близький москаль антикомуніст, ніж український комуніст, можуть бути тепер в Україні правдиві. Я жив і працював в „обозі" в Німеччині з молодими хлопцями, українцями і москалями, і мої спостереження щодо їх національної свідомості покриваються з твердженнями п. Керші. Я хочу написати статтю на цю тему і буду тоді цікавий почути голос завваги від п. Керші.

Але чи дійсно ми можемо вірити в „дружбу" російсько-го народу? П. Керша у советських умовах не мав певно можливості пізнати правдиву європейську історію. То ж варто йому пізнати, що — хоч ми, галічани, боронимо Захід, але й знаємо його слабі сторони. Знаємо, що його матеріалістичне вираховування часто ігнорувало великі ідеї. Сягнім до часів християнського походження. Там, крім ідеалізму однієї і часті, рушієм була та ж жадаба тодішніх капіталістів відчинити собі східні ринки і жадаба безземельних лицарів здобути собі земельні наділи. Суперечности цих змагань довели до втрати Святої Землі. А коли турецька наваляла докочувалася навіть аж до серця Європи — Відня, чи ж католицька Франція в ім'я своїх національних інтересів не підпомагала турків, як перешкоду так само підпомагала протестантизм проти католицької віри? Католицька Польща зробила мир з більшовицькою Росією і в Ризі підлила Україну так само, як колись зробила це в Андрусові. Її постав та заяв польських провідників казати нам бути дуже осторожними, щоб у нашій боротьбі з більшовицькою Москвою поляки не всадили нам знову ножа в спину. Пан Керша, навіть не знаючи, робить цю саму помилку, яку зробили в роках 1917-20 українські соціалісти і через яку то

Проект советського походу на Індію

Розглядаючись в сучасній міжнародній ситуації та зокрема приглядаючись до советських перемог в Хінах, заставляючись над наслідками цих перемог, пригадав я собі дещо з минулих подій, що кидає світло на советські прямуювання в Азії.

Переглядаючи у 1940-44 рр. у Варшаві рештки архіву Української Народної Республіки натрапив я був на цікавий

документ, що кидає правдиве світло на істоту советсько-англійського „співробітництва". В моїх руках був звіт про таємне засідання вищих советських політичних чинників у Москві в 1921 році. На цих зборах колишній царський, а згодом червоний, генерал Брусілов висловив був реферат-проект майбутнього військового походу москалів на Індію.

Шифрований звіт з перебігу цього засідання, що передавався був до відомо деяким советським агентам за кордоном, перекладом тодішнього українського посольства у Берліні. Воно розшифровувало текст і відпис з нього негайно перекладав, в перекладі на українську мову, Українському Державному Центрові, що тоді перебував тимчасово у Варшаві. На жаль, підчас польського повстання в серпні-вересні 1944 р., цей документ загинув разом з іншими цінними українськими матеріалами історично-політичного характеру.

В своєму докладі ген. Брусілов виходив з положення постійного суперництва між Англією та Росією. Він передбачав вирішальну майбутню війну між цими потугами і тому пропонував розпочати заздалегідь підготовку до неї й просив призначити на це відповідні кошти. Розвиваючи й обгрунтовуючи цю тезу Брусілов пропонував милити й надавати Англії продовжуючи традиційну офіційну політику московського натиску на Персію в напрямі Іранського залузу. Ця московська пенетрація у сферу англійсько-американського впливу в зах. Азії повинна бути, на його думку, ведена галасливо для відтягнення уваги від інших більш важливих проти-англійських політичних стратегічних посягань. Московська акція в Ірані повинна була бути ведена на його думку, поволі, без більшого натиску. Навіть якщо вона, в міжчасі, й віддалася москалям, то цим шляхом вони все одно не досягнуть рішучої перемоги над Англією. Англія звикала вже віддавати до московських наскоків в цьому напрямі і не сподівається (?) інших поважніших можливостей в царині англійсько-московської боротьби на терені Азії.

Московські та англійські інтриги в Афганістані є продовженням Іранського фронту й виразним заповідженням властивого протигіндійського фронту.

(Докінчення на стор. 3-тій).
ВСТУПАЄ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

УЛАС САМЧУК
СОНЦЕ З ЗАХОДУ
РОМАН.

53)
Кальчук глянув у бік обурення, зупинив там на короткий час свій погляд і щось подумав... — А чули ви таке? — стромляє новий запит кореспондент „Нового Часу".
— З вас так і пре новинками, — каже Кальчук. — Що це може бути?
— Чехи хочуть розв'язати уряд Карпатської України, — каже кореспондент.
— Ов!
— Сховайте ваше „ов" до кишені. В уряді пропаганди я зустрів кореспондента „Людських Новин". Він мені каже: є лиш одна дорога для нас всіх — співробітництво слов'янських держав. Польща, ми, Ю-

— Це їх знана гарячка голви, — каже Кальчук. — Невже чехи хочуть дати зброю німцям, щоб прийти сюди в ролі тих, що наводять порядок?

З робітні прем'єра розчервонілий і напружений вийшов Рогач. — Вибачте, — казав він Кальчуку. — Це оті два чехи, і ви на черзі. Можна вас на хвилиночку?

Кальчук вибачився перед кореспондентом „Нового Часу". — Ви будете бачити Карпатами, — казав Рогач. — Прошу йому передати: цими днями суддя Передайник дістав з Берліну телеграму такої змісту: повідомте нас, чи не погодилися б ви бути третім міністром. Сьогодні власне брати Порайки у цій самій справі хочуть говорити з прем'єром. З Берліну прибув пан Скоб-Здоховський і просить відвідини. Думаю, що і цей пан має на увазі цю саму річ. Маю хвилиночку часу і хочу вам

тут дещо показати, — закінчив мову Рогач.

Кальчук і Рогач підійшли до писемного столу. Рогач подал кілька листів. — Ось познайомтеся, — каже він. Це купа листів. Ось пишуть з Харбіну. Ось з Персії. Це ось з Кіренайки. Цей з Австралії. Ці знов з Венесуели та Бразилії. Навіть Нова Зеландія. Навіть Ісландія. З Європи заступили всі до єдиного місця. Всі столиці, всі місця праці всі центри. З Нью Йорку, з Шикаго з Сан-Полоу, з Вінніпегу... Кальчук розгорнув перший з них. З коверти виспалось три світліни молодих людей. „Ми зараз в Тегерані, — писали ті молоді люди. — Ми вітаємо нашу воскреслу націю — славу України за Карпатами! Ми вітаємо сонце, що зійшло нам з заходу! Ми вітаємо нашого славного батька-прем'єра Волошина! Засидаємо наші фоти і просимо: кличте нас. Ми кинемо все

і підемо на ваш заклик, щоб боротись за свободу. Ми готові чиним доказати, що ми живемо тільки для України".

„Я звуся Олекса Донченко. Я тепер у пралісах Аргентини. Я почув, що за Карпатами повстала Україна, і я голошуся до славної Карпатської Січі, щоб боротись за нашу свободу. Хай живе наша влада, наш прем'єр Волошин!"

„Нас доля закинула в далеку сторону. Ми тут живемо надією, що справа наша воскресне і ми підемо боротись за наше велике діло. Хай..." і т.д. Кальчук читав і чув голоси світу. Земля куля оберталася в його уяві. Рогач гостро дивився через підняті окуляри. Ця невеличка людина тримає в своїх руках привати всіх континентів. Це та точка, що притягає увагу мільйонів, маленька, хистка, загрожена з усіх боків... Надія і зідхання. Прогнана і віра. В ту саме мить Рогач іде до робітні пре-

м'єра. — Пане прем'єре! Мені здається, що генерал Глава мусить уступити. У нього ворує до нас наставлення...

— Звідки це знаєте? — каже спокійно прем'єр.
— Хіба мало ще очі ось фактів? — і він вказав на купу донесень про діяння чеської поліції. — Опирається на зброю, що спрямована в нашу груді — це звичайне самогубство. Треба озброїти Січ...

— Ви ж самі знаєте, що палящими Січчю не озброїмо...

— Треба впустити еміграцію...

— Ті також не знайдуть зброю там, де її нема...

— Але ті заступають місця по чехах. Чехів треба поступово усувати...

— Без чехів, милій Іване, ми ще нічого не зробимо, — завершив свою мову. — Прошу клукати-пана генерала... Службовий секретар відчинив двері. — Пана генерала

Главу пан прем'єр просить до себе.

Підвісся тяжкий, масивний пан з подвійним карком і повільно поспришував у напрямі кабінету прем'єра. Пан прем'єр сидів у фотелі перед просторим столом, допасованим до лукової стіни. Кілька олійних картин і портрет прем'єра оздоблюють стіни. Тяжкі кроки генерала нечутно ступають по м'якому килимі. Прем'єр устав. — Вітаю вас, пане генерале! — дякую, що мене відвідали, — каже спокійно прем'єр. На його очах втома, сутінок, і очима мішани. — Пане прем'єре, — казав генерал, — по-чеськи. — Стаю на ваш чакло...

(Даліше буде).
ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ“

(Докінчення зі стор. 1-шої).

для своїх читачів. Бо можна б навести багато наявних доказів, що велика частина інформації, які появилися у вільній українській пресі в світі чи то з українського життя, чи то у зв'язку з ним та з Україною і з українською боротьбою, зокрема у зв'язку з героїчною боротьбою Української Повстанської Армії, були перебрані власне зі „Свободи“. Щоб здобути ці вістки, „Свобода“ пощастило навіть проврати залізну заслану. Перебираючи від „Свободи“ ці вістки деякі газети навіть не вважають за відповідне подати їх джерела, та це вже справа тих редакцій.

Поширення правди про Україну.

Крім вісток та інформації про актуальні події дня, Редакція вважала своїм обов'язком висвітлювати та оцінювати мало відомі або і цілком невідомі події минулого, керуючись тими самими засадами точності, правдивості та об'єктивності, що й в передаванні щоденних вісток. В усіх цих інформативних працях Редакція завжди керувалася одним найголовнішим бажанням: поширювати правду, поширювати правду про Україну і про Америку, сказати якнайголосніше і якнайбільше правдиво про український народ, про його терпіння і змагання, а на прикладах американських подій і американського життя вказувати ті всі благодаті і творчі досягнення та можливості, що їх дає незрівнянна американська демократія.

Вільна трибуна вільного слова.

Ясно, що на самих тільки інформацій завдання газети і робота редакції аж ніяк не вичерпуються. Газета має бути не тільки сухим реєстром конкретних щоденних подій, але й відзеркаленням зв'язаних з ними думок і почувань. Тому теж в редакційних та надісланих статтях ми передавали думки і оцінку тих подій, що творили суму життя. Редакція „Свободи“ не пропустила ні одної важливішої загальної або української події, щоб не роз'яснити її самої, її причин та можливих наслідків. Під цим оглядом Редакція намагається здійснювати з найбільшою можливою точністю видання під час останньої кампанії за добровільну доплату до передплати гасло, іменню, щоби „Свобода“ справді і під кожним оглядом була вільною трибуною вільного слова. На шпальтах „Свободи“ за минулий рік, як і попередні роки друкувалися статті і думки авторів найрізноманітніших політичних переконань та віровизнань. Редакція віддавала в газеті місце кожному, якщо тільки його думки були висловлені в загально прийнятних етичних формах та не противорічили інтересам американського і українського народів. На сторінках „Свободи“ за минулий рік забирали голос демократи, всієї уgrupповані націоналісти, соціалісти, радикали, автори всіх можливих напрямків, за винятком комуністів. Большес-

визм в Редакції „Свободи“ проскрибований: його вважається ворогом людства та його вікових надбань і проти нього можна тільки боротися. Проте, Редакція „Свободи“ визнає, що людина може помилятися і тому віддавала місце й тим, що свої помилки навіть щодо большевизму відверто визнавали та їх засудили.

„Свобода“ — промотор українського громадського життя.

„Свобода“ — говорив даше д-р Мишута — вже не від сьогодні оправдано вважається не тільки авторитетним виразником думки американських українців, але й головним промотором американсько-українського життя. Цю високу оцінку Редакція намагалася виправдати і в звітному році. Вона не тільки пасивно реєструвала події з нашого громадського життя, але й сама його творила, урізноманітнювала, робила його багатшим. Редакція була не тільки пасивним дзеркалом того життя, але й його активним учасником і сама йшла в його авангарді. Не було в нашій громадській загально народній справі, якої „Свобода“ всіма своїми силами не підтримувала б чи, в потребі, не обороняла б. Прикладом цього може послужити становище та участь „Свободи“ в благородній гуманітарній допомогово-рятувочій акції американських українців, очолюваної Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом. Були випадки, що нам закидали, мовляв, „від коли „Свобода“ стала органом ЗУАДКомітету“. „Свобода“ була органом не Допомогового Комітету, але репрезентованого ним цього великого діла американських українців, що вже сьогодні дає такі благодатні наслідки. Бо ЗУАДКомітет у своїй величезній більшості це, власне, члени Українського Народного Союзу і сьогодні вони разом з „Свободою“ мають повне право сказати, що робота ЗУАДКомітету це була теж їх робота та що його успіхи є їхніми успіхами. Це саме можна твердити про відношення „Свободи“ до Українського Конгресового Комітету, Ліги Молоді та інші організації.

Роль „Свободи“ у формуванні політичної думки.

Редактор „Свободи“ окремо зупинився на ролі Редакції у формуванні української політичної думки. Під цим оглядом Редакція „Свободи“, часопису, що вже появляється на американській землі 57 років, непохитно стояла на підтриманню й самим життям становили органічної частини американського народу, з окремим зацікавленням українськими проблемами та з відрізним бажанням допомогти українському народові в його творчих зусиллях і визвольних змаганнях. З цєю метою Редакція підтримувала та скріплювала всі здорові прояви в загально українському житті та боролася з негативними. Редакція зокрема підтримувала всі прояви об'єднання україн-

ських політичних сил для одного змагання до спільної мети. Редакція привітала створення минулого року в Європі Української Національної Ради, вважаючи її за поважний реальний крок до такого об'єднання. В цьому випадку, як і в усіх інших, Редакція віддавала місце теж голосам творчої критики. Редакція зокрема мобілізувала громадську українську і американську публічну думку на підтримку українського визвольного руху, обороняючи його всіма своїми силами і засобами перед ворожими наклепами та ставляючи його в правдивому світлі боротьби українського народу за своє національне визволення та державну незалежність. Під цим оглядом Редакція „Свободи“ не обмежувалася тільки до самої „Свободи“, але не без успіху переводила цю думку теж в американській пресі, чи то особистим контактом чи принагідними зв'язками.

Виховно-культурна діяльність.

Редакція завжди доцінювала велике виховне значення преси і тим справам віддавала не менше уваги, як інформації та політиці. Для короткої хвилини в цій грізній частині „Свободи“ матеріалів під цим оглядом, треба згадати, що у фейлетонах друкувалися кілька кандацій авторів від коротких оповідань Лашенко починаючи, а на глибоких думках і спостереженнях Самчука кінчаючи. Фейлетони „Свободи“, як і українська сторінка в англійському тижневику „Юк-рейнін Вікі“ теж в звітному році були справжньою майданом українських художніх, літературних творів. Звичайно, в таких випадках трапляються кращі і слабші речі, але це в нічому не змінює загального образу.

„Свобода“ — орган У. Н. Союзу.

Ясно, що Редакція „Свободи“ ані на хвилину не забувала, що ця газета є органом Українського Народного Союзу та що справам і інтересам цієї організації належить в її головне місце. Це цілком природне, тим більше, як зв'язати, що УНСОЮЗ і його членство є головною опорою нашого громадського життя та всіх його акцій на допомогу і в обороні права українського народу на вільне, державне життя.

Виходячи з цих залогень, редактор „Свободи“ звернувши увагу Головного Уряду УНСОЮЗу на ті всі матеріальні труднощі, з якими доводиться змагатися Редакції. Ці труднощі „Свободи“ є подвійні і кількратні, як порівнювати їх зі загальними труднощами теж американської преси. Під цим оглядом на увагу заслуговує недавня конвенція „Огайо Ньюпейпер Асоційшен“, що відбулася в Коломбус, Огайо, в дні 11-го березня. Один з головних урядників „Американ Ньюпейпер Паблішерс Асоційшен“ там заявив, що американська преса переживає важку матеріальну кризу, з якої її може врятувати тільки ввесь свідомий загаль. Навіщо це цілий ряд прикладів з інших чужомовних видань в Америці та з попередніх довід самої „Свободи“, звіто-

давець апелював до „серця і розуму“ американсько-українського загалу, щоби виявили більше зрозуміння і уваги теж до своєї преси. Звертаючись до головних урядників УНСОЮЗу, щоб вони винесли або допомогли винести на найближчій конвенції відповідні рішення під цим оглядом, звітодавець говорив: „Звичайно, У. Н. Союз міг би існувати і без „Свободи“, але таке існування вже не відповідало б духові та ідеалам тих, що Союз закладали та для нього довіг десяти років трудилися. Союз залишився б тоді тілом, навіть гарно і багато вбраним, але тілом без душі, що в ідейному розумінні виглядало б на гарну, золотом кованим домовину. УНСОЮЗ і його членство не сміють і не можуть думати про домовину, хочби вона ціла купалася в золоті і брильянтах. Вони мають думати про даліше життя, про даліший розвиток і здійснювання тих великих ідей, на яких УНСОЮЗ постав та яким завжди вірно служив. Вони не можуть зложити тої найважливішої зброї, вільного українського слова на вільній американській землі, але навпаки, вони мусять знайти способи і засоби, щоби ту зброю в ці грізні часи ще більше скріпити, поширити і загострити і в той спосіб виконати теж свої зобов'язання у відношенні до своєї вільної Нової Батьківщини та свого поневоленого Старого Краю“.

На цьому закінчено звіт Редакції „Свободи“, над яким опісля відбулася оживлена дискусія, звіт з якої буде поданий в черговому числі.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

3 вечірка в пам'ять Ольги Басараб на добрі цілі.

Минає 20 років, як в українській громаді при Брані і 23 вулиці зродилася серед деяких членок У. Н. Союзу думка заснувати Товариство ім. Ольги Басараб. Так і сталося і воно нині існує як 46 відділ США. Вело воно тиху і прикладну народну працю, допомагаючи втримати вечірню школу і т. п. Тепер є 60 членок, які допомагають постійно своїми жертвами народній справі, як і церкви. Кожного року відбувалися у нас теж і концерти в пам'ять Ольги Басараб, але цього року, щоб зоададити в видатках, влаштовано б безкоштовний культурний вечір, але з добрим успіхом. Гостей не було багато, бо в Філадельфії останніми часами як не страйк, то дощі, то інша перешкода. Святочний вечір відчинила підписана, вказуючи присутнім на портрет Ольги, прибраний квітами та згадувати її героїську, мученичу смерть. Молоденька Оксана Струк віддавала потім з великим відчуттям вірш, що дуже відповідала святочному настрою присутніх. Як гості позасідали за стіл до чаю, забирали слово більше присутніх, порушуючи цілий ряд важних справ. Теж передано збірку, яка принесла \$77. Вислано по \$20 на ліки

Проект советського походу на Індію

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Справжня ж, основна, московська акція, на думку докладачів, повинна бути організована безпосередньо на Індію, корону (тоді) англійських володарів. Після його думки, зі завоюванням Советами Індії та олануванням Індійського океану, Англії, вже світовій державі, прийдє кінець. Отже цим шляхом мета московсько-англійської борні була б цілковито досягнута.

Думка Брусилова не є новою в історії московсько-англійських змагань. Пригадаймо собі лише серію московських походів на Індію. За це бралися кілька разів московські володарі: Петро I, Павло I, Катерина Велика, й інші. Вони намагалися безвильно здобути Індію слабо підготовленими експедиційними походами, традиційним шляхом та методами з часів Олександра Македонського, це-то комуністичні експедиції через Туркестан та Персію.

Брусилов натовість, обзнайомлений з російською військовою історією, пропонує поведсти підготовлений наступ на Індію новітніми військово-методами зі сторони найменш очікуваної — через Тибет і Непаль!

У зв'язку з цим він, тримаючи площини чисто військово-справ, вимагав від советських державних чинників передовсім засадничої згоди на цей стратегічний план і в часі прийняття його негайно розпочати відповідні підготовчі заходи у напрямках:

1. Політичному — захоплюючи, або піддаючи під свій вплив країни Азії, що лежать по цьому шляху. Советизація південної частини Сов. Союзу, зацілю Тибету є доказом цієї тенденції.

2. Виховуючи кадри советських інструкторів та виславляючи їх до Індії і країн, що лежать по намченному шляху. Це завдання виконував згодом з. в. „Інститут Народів Сходу“ у Москві, подібно до ідентичного учбового закладу у Ташкенті для народів Туркестану й Передньої Азії.

3. Закладаючи комуністичні комірки на місцях в Індії та в суміжних краях.

4. Виховуючи кадри комуністичних агентів серед місцевого населення.

5. Організуючи там потаємні склади зброї.

6. Викликаючи з різних приводів невільний страйк, руху та повстання тубильців проти англійської влади й т. п. Заходи ослаблюючи Англію та підготовляючи ґрунт для Москви.

7. Підготовлення на советському терені відповідно зорганізованого заходу.

Ольга Фостик.

нізованого заплана для введення вище згаданої, майбутньої, велитенської військової. Дотеперішнім запланом для колишніх неведаних московських походів на Індію була переважно європейська частина України. Вона була відділена від Індії тяжкими на той час для переходу війська пустелями. Тому, на думку Брусилова, треба підготувати краще заплан для цієї дії, положене ближче до майбутнього індійського фронту. Вислідом цієї думки була всестороння приспішена організація советських країн, положених на схід за Уралом тоб-то передовсім теренів дочерньої української землі — Сірої України (сучасний советський Казакстан і частина західного Сибіру). Маючи там сприяючі умови для розвитку сільського господарства та значні джерела промислової сировини, СССР, як це загально відомо, розпочав розбудовувати в цих краях велитенську, багатосторонню промисловість. Одночасно звичайними у них методами переводять вони коштом інших частин Советів, головню української метрополії, Прибалтики та Кавказу, приспішене заселення цих країв.

8. Особливо вимагав Брусилов звернути пильну увагу на лубову мережу заплана й під'їздів до індійського фронту. Тому не дивина, що дотеперішні советські п'ятилітки (I. — 1929-33, II. — 33-38, III. — 38-43), що були спрямовані переважно проти західної Європи, розбудовували також п'ять різними претекстами й залізничну, автошляхову й капову мережу заплана й в азійській частині Сов. Союзу.

Сучасна ж, четверта п'ятилітка (1945-50), після річної військової перерви (1944), має на увазі потреби виключно Близької та Центральної Азії. Ці шляхи й взагалі споруди мають нинішні цілі господарчі, а в дійсності суть підготовкою до згаданої майбутньої війни на Сході. Додамо того напр. є автошляхи в безлюдному Памірі в напрямку Афганістської гряди тощо.

При кінці своєї промови Брусилов звернувши увагу присутніх на важливість цього завдання для Сов. Союзу, передбачав великі труднощі зв'язані з його здійсненням і konieczність переведення заздалегідь на широку скалю моголітних підготовчих вище згаданих заходів. Лише при таких умовах можна сподіватися

відповідного успіху в згаданому московсько-англійському змаганні за панування в Азії, а може й по цілому світі. Присутні на засіданні вищі советські державні чинники ентузіастично, і цілком згідно з російськими від кількох сот літ триваючими імперіалістичними стремліннями, прийняли Брусиловський проект майбутньої офензивної на Індію, асигнували на це жадані наразі кошти і постановили узвзглядити його вимогання при укладанні господарських плянів розвою СССР.

В зв'язку з цим в Військовій ім. Фрунзе Академії в Москві заведено згодом систематичний курс лекцій та вправ військово-стратегічного змісту щодо провадження військо-вих дій в околицях Індії.

Мало того, в загальних школах, на викладах історії, згодом спеціально почали звертати увагу на вище згадані походи на Індію (за часів попередніх царів).

Одночасно почалася нарівні з патріотичним, славословенням московських полководців — Кутузова, Суворова й інших, також глорифікація осіб, зв'язаних з протиіндійськими походами, як напр. отамана Платова й інших.

Від часу запланування московської офензивної проти Індії пройшло вже майже 28 років. За цей час Совети, не дивлячись на різні неповіднення, встигли чимало зробити й опинилися, після промови, в Хінах. Перемога над хінськими національними військами, а тим самим над Америкою та Англією, і наслідком цього опанування Хін — відкриває їм вільний, заздалегідь обдуманий шлях через Тибет і Непаль до Індії. Якщо хінські комуністи (тоб-то москалі) не будуть затримані в їхньому дотепер побідному поході й не будуть відкинуті назад до правдоподібно, в найближчих роках, слід передбачати здійснення наступних етапів Брусиловського задуму з 1921-го року!..

Л. Б.

СТАРАННЯ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЧНОГО ПАРАФІ В ВОСТОН, МАСС.
— відбудеться —
КОНЦЕРТ
в честь незалежності сина України Тараса Шевченка
В НЕДІЛЮ, 27. БЕРЕЗНЯ 1949
(Sunday, March 27, 1949)
в Casino Hall, 133 Shawmut Ave., напроти міської церкви „Holy Trinity Church“ в год. 4. по пол. Вступ за добровіль. жертвами
В програмі сьня входять: Церковний хор під диригент. Гелені Сидорук Гайче. Життя Т. Шевченка по англійськи Анна Чоник. Реферат в українській мові про життя д-р Т. Корешків. Декламція „Тополя“ пані Марія Гривак Зіна. Поема Т. Шевченка пані Глора Дмитрієв. Припіння Уршуля Гавчук. Рівночасні діти вголос декламції в честь Тараса.
Koditex.

УВАГА! — НЮАРН І ОКОЛИЦЯ! УКРАЇНСЬКА КАТОЛ. ГРОМАДА В НЮАРКУ

— влаштовує —

СВЯТО-КОНЦЕРТ

з нагоди 88-літної річниці смерті найбільшого сина України ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 11 75-го ювілею Наукового Товариства ім. Шевченка

В НЕДІЛЮ, 27. БЕРЕЗНЯ 1949 В УКР. ЦЕНТРАЛІ, 180 Вільям Стр., НЮАРК, Н. ДЖ.

Початок в год. 6:30 вечір.
В програмі сьня беруть участь: Хор Топ. Воїн; Хор шкільних дітей під промовою С. С. Васильянка. Передє слово вголосить Вир. о. М. Колієвський. Святочну промову має д-р Л. Цетельський. Баритон солов'як артист в. П. Ордінський. Управитель хору в. Т. Каска. Акомпанімент піані в. П. Шумейко. Просимо всіх, старших і молодших, прийти на це Велике Свято й разом споминати нашого Великого Кобзаря, не злим таким словом.
Комітет.

УВАГА! — ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ.!

СТАРАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ БОЯН при співпраці Центр. Українського Комітету м. Елізабет — влаштовується —

СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

— і —
75-літній Ювілей Наукового Товариства ім. Шевченка В НЕДІЛЮ, 27. БЕРЕЗНЯ 1949

в годині 6:30 ввечір В САД. УКР. НАРОД. ДОМУ, 214 FULTON ST. Вступ вільний.

Диригент хору Топ. Воїн Михайло Ядловський. Святочна промова: д-р Ярослав Макарушка. Баритонів соля: Микола Бачовський. Хорові пісні. Народні танки.

УВАГА! — НЮ БРІТЕН І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ ЦЕРКОВНОГО ХОРУ ПРИ ЦЕРКВІ св. Марії в Нью Брітен, Конн. (New Britain, Conn.) — відбудеться —

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

в честь ТАРАСА ШЕВЧЕНКА В НЕДІЛЮ, 27. БЕРЕЗНЯ 1949 (Sunday, March 27th, 1949)

В ЦЕРКОВНИЙ ГАЛІ, 54 WINTER STREET. Початок точно в годині 7. ввечір

Просимо всіх свідомих громадян в Нью Брітен і околиці о численну участь, бо лише численною участю докажемо свою любов і пошану до найбільшого поета Т. Шевченка.
Комітет.

ПРАВДИВІЯ УКРАЇНСЬКІЯ

ФОЛЬК ЛЬОР

ПІД СОВЕТАМИ (Українські Приповідки-Частівки)

Зібрав Гр. Сенько Ціна 25 центів.

З цих приповідок кожен може зрозуміти, що думка української нації про комуністичний устрій в Советському Союзі.

Замовлення зраз є належністю слади до:

"СВОБОДА" P. O. BOX 346, JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! ЙОНГСТАВН І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ ВІДІЛУ 230 У. Н. СОЮЗУ У ЙОНГСТАВН, ОГАЙО — влаштовує —

В НЕДІЛЮ, 27. БЕРЕЗНЯ 1949 (SUNDAY, MARCH 27, 1949)

в годині 3-тій пополудні У ВЛАСНІЙ САЛІ, 914 FRANKLIN AVE., YOUNGSTOWN

СВЯТО ШЕВЧЕНКА

в програмі якого входять: промова, декламція, сольові пісні, співковий соля, гармонію, дуети. Промову вголосить д-р Максим Задоний, який місяць тому приїхав зі скандинавії. Просимо до ласкаві! численною участю віддати належну пошану Вудителів українського Народу. Вступ на Свято вільний.
КОМІТЕТ.

РІЧНІ ЗБОРИ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ

(Докичення зі сторони 1-шої)

ції Союзу є в доброму порядку та яку якість мають придбані Союзом бонди. У відповідь вияснено, що тільки дуже мала кількість членів звертають виплати їм коштів стипендій, а щодо позичок з народного фонду, то їх ще в 1932 році уділено бідним членам на заплата членських вкладок. Отже, якщо тепер який член цю позичку звертає, то її знову віддається до народного фонду. Щодо інвестицій — вони є в доброму стані, а набуті Союзом бонди є тільки високої якості. Є тільки два бонди, і то на малу суму, що мають меншу вартість.

На цьому закінчено дискусію над звітом Головної Контрольної Комісії, ухвалюючи її одностайно заяву довіри. Після того приступлено до індивідуальних звітів поодиноким головним контролорам.

ЗВІТ ГОЛ. КОНТРОЛЬОРА ДМИТРА КАПУЛИ

Крім виконання своїх службових завдань головного контролора УНСОЮЗУ, п. Д. Капула працював теж як головний урядник Союзу поширюючи Союзну ідею та заступаючи організацію в своїй окрузі (в Північній), що нарахує 25 відділів, та в якій він є їх президентом. В звітному році він два рази скликав окрузні збори відділових урядників, головне з метою успішного переведення кампанії за збільшення Союзу до 50,000 членів. На одних з цих зборів був теж прийнятий гол. секретар УНС, Д. Галіч, з'ясувавши те велике значення, яке має Союз не тільки для своїх членів але й для цілого українського народу. Як йдеться про успіх членської кампанії в окрузі звітодавець, то на існуючі там 25 відділів було наложено квоту в кількості 215 нових членів. І хоча в окрузі було чотири відділи, що не приєднали ані одного члена, то загальну квоту виконано і перевищено, здобувачи 260 нових членів, отже 45 більше ніж це передбачувалося квотою. Звітодавець сам зорганізував 10 нових членів. В загальному, в його окрузі з кінцем грудня 1948 було всіх 2,608 союзівців. Звітодавець був в постійному листовому контакті, як з урядниками відділів своєї округи, так і з Головним Урядом.

ЗВІТ ГОЛ. КОНТРОЛЬОРА ВОЛОДИМИРА ГІРЯКА

Головний контролор Володимир Гіряк (з Торонто, Онт., Канада) вважає це річне засідання Головного Уряду УНСОЮЗУ за дуже важливе, ро воно має не тільки дати підсумки багатой важливими подіями та великими успіхами минулої роботи, але й намітити способи і засоби, при допомозі яких можна б добитися ще більших успіхів і перемог в цьому ювілейному році Батька-Союзу. Протягом минулого року звітодавець, разом з іншими головними контролорами, два рази провіряли господарку і майно Союзу, стверджуючи все в найкращому порядку. Про свою індивідуальну союзову діяльність звітодавець запевняє, що говорить „на іншому місці“, висловлюючи надію, що головні урядники теж і в цьому передконвенційному році внесуть такі рішення, що дадуть великий союзовий імпульс до дальшого росту і розвитку. Він окрема звернув увагу на важливість союзової діяльності в бieżучому році, з огляду на сподіваний приїзд більшої кількості нових іммігрантів зі скитальщини з Європи, яких Союзівці перші повинні при-

вітами та з'єднати їх в Союзі для спільної праці в спільному інтересі та для спільних цілей.

ЗВІТ ГОЛ. КОНТРОЛЬОРА Д-РА АМВРОСІЯ Т. КІБЗЕЯ

Д-р А. Т. Кібзей, разом з іншими головними контролорами, продовж звітового року два рази взяв участь в провірці майна і господарства Союзу, як теж брав живу участь в союзовому житті в своїй Дітройтській окрузі. Він використовував кожну нагоду, кожні збори та кожну імпрезу для популяризації і поширення Союзних ідей, здобуваючи їм нових визнаців і прихильників. В листопаді м.р. він взяв участь в зборі місцевих відділів УНСОЮЗУ, на яких від головної канцелярії виступив з промовою головний редактор „Свободи“, д-р Л. Мишуга. Звітодавець стверджує, що в Дітроїті є велике поле для успішної Союзової праці, теж в організації діяльності, і треба тільки доброї волі та доброго організатора, щоб міг використати всі можливості.

ЗВІТ ГОЛ. КОНТРОЛЬОРА ІВАНА В. ІВАНЧУКА

Іван В. Іванчук, рівночасно з іншими головними контролорами, переводив в звітному році два рази провірку майна і господарства УНСОЮЗУ, виконавши крім того кілька інших завдань головного урядника. І так, в Дітроїті він допоміг Екзекутиві остаточно розв'язати неактивний 203-тій відділ та злучити його з відділом 183-тм, не втративши при цьому ні одного члена. Проте, його головна діяльність зосереджувалася на участі в кампанії за збільшення Союзу до 50,000 членів. Заохочуючи до праці в цій кампанії місцевих відділових урядників, він дав їм живий приклад власної роботи під цим оглядом, приєднавши сам 25 членів. Беручи до уваги факт, що все наше зорганізоване громадське життя базується у приблизно 80% на членах УНСОЮЗУ, він живо інтересувався працею громадських організацій і комітетів та брав в них активну участь. Крім всебічної підтримки наших центральних Комітетів і Допомогового Комітетів в своїй окрузі, він брав активну участь в підготовці конвенції Ліги - Української Молоді Північної Америки в Акрон, Огайо, взяв участь в тому ж часі в зборах Т-ва Українських Професіоналістів, до екзекутиви якого його вибрали, та при всіх нагодах виступав як свідомий Союзовець, збільшуючи авторитет і вплив цієї організації.

На закінчення свого звіту І. В. Іванчук видивив, що цілий ряд думок і пропозицій для дальшого розгорнення активності УНСОЮЗУ та для збільшення рядів його членів-

ва і майна. Окремо згадав про завдання та можливості УНСОЮЗУ у зв'язку із сподіваним ще більшим приїздом нових українських іммігрантів, до чого у великій мірі і причинився Батько-Союз та його члени. Затворюючи ще справу місцевої американсько-української молоді, звітодавець з черги виділив цілий ряд конкретних думок і пропозицій для кращого її організаційного охоплення та згуртування при УНСОЮЗІ.

ЗВІТ ГОЛ. КОНТРОЛЬОРА СТЕПАНА КУРОПАСЯ

Головний контролор Степан Куропась зачав свій звіт філософічним міркуванням на тему своїх спостережень союзового життя в Шикаго. Воно пліло — твердив він — тихим, нормальним руслом, до Союзу приступали молоді члени а старі вижили, отже все було нормально і природно, без зайвих потрясень та хвилювань, що їх можна було спостерігати в інших ділянках зорганізованого українського громадського життя в його окрузі. В звітному році в Шикагівській окрузі працювали з успіхом як організатори Іван В. Іванчук та Дмитро Білецький. Місцеві відділи, залежно від праці та активності своїх урядників, одні збільшувались, йшли вперед, інші стояли на місці, а ще інші йшли назад.

В звітному році п. С. Куропась двав про скріплення активності УНСОЮЗУ та про збільшення його самого. Своєю працею та своїм поступуванням від гідно репрезентував УНСОЮЗ в громадському житті, в усіх тих численних імпрезах української громади в Шикаго. Теж сама Союзова громада в Шикаго влаштувала в звітному році дві імпрези, іменю, Малахія Вечір та День УНСОЮЗУ, а крім того два рази відбулися окрузні організаційні збори. В усіх тих імпрезах п. Куропась брав активну участь. Звітодавець, як директор і пресовий референт Союзного Дому, кожнораз подавав інформації як зі Союзного так і загальногромадського життя.

Звітом п. С. Куропася вичерпано індивідуальні звіти головних контролорів.

ОБОВ'ЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧАЄ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ. БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВ'ЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВ'ЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ШЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОІХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

ШУКАЮТЬ СВОІХ РІДНИХ

УВАГА: Зголошуючись на Розшуки до З.У.А.Д.Комітету прохайтеся на початку листа додати під яким числом в розшуках було надруковане прізвище особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

За листами чи адресами від скитальників прохайтеся до З.У.А.Д.Комітету, адресу якого подано при кінці.

Зголошуючись на розшуки не забувайте вложити вашу жертву на покриття поштових і бюрових витратів та за витрату часу на полегдження вашої справи.

ГРУПА — ЛИСТИ ДО:

17488 Перчук Прохора і його синів Миколи і Володимира з с. Жидичин (Луцьк, Волинь) від Перчук Володимира.
17489 Пінс Олени зам. Мельничук ур. в Нью Йорку перебуває в Тернополі від мужа Мельничук Олександра

17490 Ільченко Павла с. Пилипа з с. Воронків та земляків з сіл Старе, Ковалин, Сошиків, Дівички, Бориспіль і Воронків (Полтавщина) від Леонтович Івана.

17491 Бервецький Степана і Анни з с. Макунів (Мостиська) від Бервецький Андрія.

17492 Федішук трох тіток моїх Анни, Рузі і Катерини з с. Заслава (Сянік) від Федішук Ярослава.

17493 Петровський Якова с. Уласа від Гоменюк Домни з с. Грибова (Кременець, Волинь).

17494 Ільків Михайла з с. Волощина (Підгайці) від Ільків Івана.

17495 Книга Миколи з с. Котопи (Сокаль) від сестри Книги Ольги замуж. Пацьора.

17497 Ковальських тітки і вуйка, Кмицинський Андрія, Дововська Олени від Ягнішак Петра з с. Ольхавці (Сянік).

17498 Чемеринська Юстини від Слободян Миколи з с. Мелехи (Галич).

17499 Абраменко Евдокії з дому Руда з с. Гиньчів (Підгайці) від Руда Анни.

17500 Лаврів Панька і Юсифа з с. Долиниці, (Рогатин) від Харів Юсифа.

17501 Слободян Маруні з с. Чорнолісця (Станіславів) від Слободян Марії зам. Сорока, д. Юсифа.

17502 Гобак Гната з с. Луцині (Рогатин) від Гальків Еви.

Голоситись на адресу:
**UNITED UKRAINIAN AMERICAN
RELIEF COMMITTEE**
P. O. Box 1661, Philadelphia, 5, Pa.

Нові іммігранти

Українці, що приїхали кораблем „Марін Тайгер“ до порту в Бостон дня 24. березня 1949: Березак Володимир; Брин Микола, Оксана, Андрій, Олександр, Надія; Вуско Константин; Цекот Василь, Марія, Люба; Хрущ Анна; Дякович Стефан, Анна, Марія; Дзера Федор, Ксея Ярослав; Федорика Марія, Осип, Стефанія, Дем'ян, Марта; Форський Борис, Валентина, Лілія; Гель Марія, Катерина; Гізейовська Галина; Гайдук Вадислав, Наталя, Ірина; Гордієнко Гавриїл, Неоніла; Лазор Іван, Іванна, Роман, Христина; Лозинський Іван, Катерина, Олена; Магоцький Йосиф, Марія, Волосин, Євген; Макарик Катерина; Макаровський Володимир; Мандзіл Гіларій, Марія, Євген; Малик Данило; Марченко Діонісій, Татіяна; Мончук Григорій; Михаськів Тодій, Марія, Стефан, Михайло; Огородник Анастасія, Роксолана; Онішкевич Єліаш, Емілія, Лідія, Марія; Пагута Віра; Палько Михайло, Олександра; Плетеницький Іван, Галина, Дорота; Прятка Анна, Ярослав; Проценко Нікон, Анна; Рудик Михайло, Стефанія, Стефан; Савчук Дмитро, Наталя, Лариса; Севрук Михайло; Стадник Петро, Катерина, Роман, Іван; Сидорук Адам, Марія, Галина; Шатинський Микола, Анна, Михайло; Шенюк Роман, Марія, Ярослав; Вархоль Ярослав, Анна; Григорович Микола; Лобур Олександр; Мацько Петро, Лідія, Стефан, Ярослав, Богдан; Му-

дрій Ярослав, Сузанна; Трепневський Олександр, Марія; Жук Іван; Гайдук Антін, Марта, Юрій; Калужний Андрій, Марія; Лыницький Володимир; Кіцила Антін, Софія; Макарик Іван; Процик Теофан, Тамара; Григорій, Андрій; Шу-

СПРАВЛЕННЯ

В заяві проф. Миколи Чубатого, поміщений в „Свободі“ з 24 березня 1949 в рубриці „З листів редакції“, сталася друкарська помилка. Підписано „Микола Чубаний“ замість „Микола Чубатий“.

ТЕРНИСТИМ ШЛЯХОМ

Вийшла з друку захоплююча книжка „Тернистим Шляхом“, яка розповідає про можливе життя в СРСР. Ціна книги \$1.00. Авторка Г. Кубанська і замовляйте книгу від неї.

E. KUBANSKA,
109 Oxford St.,
Toronto, Ont., Canada.

БЕЗПЛАТНА ПРОБА на ревматичні болі АРТРИТИЧНІ

Коли Ви ніколи не жували ліку званого ROSSE TABS на оці незначні мускульні недомогання й болі, злучені з ревматизмом і запаленням жила, або з нервовим запаленням, то чому не спробувати його СВОЮ ДІНІ на наш кош.

Його жувать тисячі людей і випробує 25 років.

БЕЗПЛАТНО ЛІКА ЧИТАЧІВ НАШОЇ ГАЗЕТИ

Запрошуємо Вас випробувати його без ніяких коштів. Дозволяє, щоб ми вислали Вам паку почт. повної величини. ЗАЖИВАЙТЕ БЕЗПЛАТНО 24 ТАБЛІТОК. Коли не будете задоволені палативною — часовою — полекшою, зверніть нам решту й не буде нам нічого. Така проба не буде коштувати Вас ні одного цента. НЕ ВИСИЛАЙТЕ ГРОШІ. Пишіть лише нехайно Ваше ім'я й адресу до: ROSSE PRODUCTS COMPANY, Dept. O-3, 2708 Farwell Ave., Chicago 45, Ill.

ГРОШІ НА УКРАЇНУ ТА ДО ВСІХ ЧАСТЕЙ СВИТА ШИФКАРТИ - ПОДОРОЖНІ ДОКУМЕНТИ

Продажа різних бізнесів, домів, фарм, та різного роду аскурації.

"INCOME TAX RETURNS FILLED"
WESSON & BARTKIW
Steamship Agency
AIR PLANE TICKETS TO ALL PARTS OF THE WORLD
ПЕТРО БАРТКІВ
REAL ESTATE & INSURANCE BROKER, NOTARY PUBLIC
309 East 14th Street. Tel.: ALgonquin 4-8254. New York 3, N. Y.

ПОЩО ТЕРПІТИ ШЛУНКОВІ БОЛІ?

Лік під назвою „Роял Стомен Ейд Медісін“ („Королівська медицина для допомоги шлункові“) є чудовим засобом для облягшення всілякого роду шлункових болів. Знаменита поміч при найгостріших випадках шлункових болів („дошор“), нервових шлунків, при втраті апетиту, нестерпності, жодуловних кишків, асари, газових забурень, безсонних ночей по причині шлункових болів, недомогань, нирок і печінок, а запору. Це рішуче лік на всілякі хвороби, який продається з гарантією звороту грошей, якщо людина недоволена. Дайте собі самому й Вашому шлункові нову полекшу в житті. „Роял Стомен Ейд“ продається просто від виробника по ціні \$5.00 за пляшку, за висилкою грошового переказу, чека або готівки. Це найкращий лік, уживаний в цілій нашій країні. Ви подісте нам тисячу разів, як це вже робили інші, коли скористаєте з цього оголошення.

ROYAL PRODUCTS CO., Inc.
43 Grand Street, Dept. 16, Hartford 6, Conn.

ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ повідомляє, що його

кушнірська робітня
є тепер під числом
434 East 6th St.
BETWEEN AVE. A & 1st.
NEW YORK CITY

Telephone: Spring 7-3566
Приймає замовлення на НОВІ РОБОТИ І ПЕРЕРІБКУ та дає 20% опусту на всі роботи, а також ДАРОМ стирідж на літо.

Самий стирідж на літо 2% від сотні.
Робітня отворена від 9. рано до 9. вечір, кожного дня.
В неділі на замовлення.

EXERTING EVERY OUNCE OF STRENGTH, TARZAN RACED THE RAGING FIRE

STRAIGHT INTO THE WELCOME WAVES THE APE-MAN CARRIED HIS PRECIOUS BURDEN.

THERE, SURROUNDED BY ALL MANNER OF WILD LIFE, THEY WAITED WHILE THE FIRE BURNED ITSELF OUT.

AS THEY WADED ASHORE, TIKAR MADE A DASH FOR THE REMAINS OF HIS HATED ENEMY.

-2059-

ТАРЗАН, ч. 2059. Тікар не вміє прощати.

Використовуючи кожну дрібку своєї енергії, Тарзан біг через шалючий вогонь.

Він спустив свій дорогий тваринний тягар просто в бурхливі хвилі ріки.

Там, окружені всілякого роду звірками, вони ждали, доки вогонь не вигорить.

Коли вони бродили через філі до берега, Тікар кинувся на трупа свого ворога.

міський Віктор, Ольга, Мартин, Марія; Борисяк Павло, Анна.

В кожній українській хаті повинні знаходитися часопис „Свобода“.

ФАРМИ НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ МАЛА ФАРМА

Новий дім 6 кімнат, гараж, електрика, вода — 16 акрів землі і лісу, близько Jewett City і Canterbury, Conn. Голоситись:

MIKE SEMINCHUK
Jewett City, Conn.

PETER DAVIDO
213 — 5th St., Jersey City, N. J.

УВАГА! — ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАКАТИ
Щоб не було за плано! Мало дуге гарні Плакати! Ціна \$175.00 одна. Вийшло на оці, коли нам не подобається, повернемо на мій коштів. Мало гарні Фелони (Ризи) і інші церковні річч.

Артіст-малар ДМ. ЗАХАРЧУК
664 E. 20th St., Northampton, Pa.
Phone 2810

АДВОКАТ WILLIAM KUZMA

806 South 16th St., Newark, N. J.
Phone: ESsex 2-6636

MAGIC "PYSAR" PEN

\$2.00 Post-Paid
Вчасний Великий Дарунок!

Модерне перо до високомісання писанок. Цим пером легко зможе опанувати писання писанок не тільки для себе, але і напродаж. Трудні візирі виконаєте доскладно, бо писар пише разки рівно й чисто. — Надішліть оферта дєст, вам не припадє до писання писанок: пісок, писар, барви, інструкції. Замовляйте тепер.

ARTCRAFT SUPPLY CO.
600 Michigan Bldg., Detroit 26, Mich.
Enclosing \$2.00 for special Pysar Egg Coloring Kit.

Name
Address
City
State

Comfortably air conditioned
Lytwyn & Lytwyn

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
and IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

OUR SERVICES ARE AVAILABLE ANYWHERE IN NEW JERSEY

ІВАН БУНЬКО

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заришує погребань по \$150
уліт так німаєт ні —
ОБСЛУГА НАКРАЩА

JOHN BUNCO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 6th St., NEW YORK CITY
Detailed funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Занимається погребань в БРОУК, БРОУКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОГОЛІНІХ

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

Branch Office and Chapel:
707 PROSPECT AVENUE
(Cor. E. 155 St.)
Brooklyn, N. Y.
Tel.: MEltree 5-4271